

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 17. juuni 2009. aasta otsus;
- lahendada vaidlus lõplikult, jättes apellatsioonkaebuse tervikuna rahuldamata;
- teise võimalusena saata asi tagasi Esimese Astme Kohtusse;
- igal juhul mõista apellatsioonimenetluse ja Esimese Astme Kohtu menetlusega seotud kohtukulud välja hagejalt esimeses astmes.

apellandi üle seoses asjaomasele tootele ekspordihindade määramisega, (i) andes Hiina metalli-, mineraalide ja keemikaalide importijaid ja eksportijaid esindavale kaubanduskajale (edaspidi „CCCMC”) õiguse määrata miinimumhind, kontrollida ja keelata eksport, mis neid hindu ei järginud, ja (ii) kohustades järgima miinimumhinda, CCCMC poolt viseerimata eksporditehinguid keelates. Esimese Astme Kohus rikkus õigusnormi eelkõige seetõttu, et ta asus seisukohale, et nõukogu pidi kahtluse alla seadma apellandi esitatud selliste tõendite tõendusliku väärtuse ja piisavuse, mille kohaselt CCCMC kehtestatud ja Hiina ekspordiasutuste ülalpeetud süsteem tegelikult ei piiranud eksportijate võimet määrata sõltumatult ekspordihindu;

5. rikkus õigusnormi, kui ta kõikide teiste järelduste põhjal tõdes, et nõukogu tegi ilmse vea, kui ta keeldus apellandile turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisundi andmisest.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et Esimese Astme Kohus:

1. rikkus õigusnormi, kui ta käsitles nõukogu määruse (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (edaspidi „algmäärus”) artikli 2 lõike 7 punkti c kahte tingimust — nimelt seda, et turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisundi saamise taotlus peab sisaldama piisavat tõendusmaterjali, et selles sättes loetletud otsused on tehtud „vastusena turul pakkumise ja nõudmise osas toimuvale” ja et need tehti „ilma riigi märkimisväärse sekkumiseta” — ühe tingimusena, muutes teise sisutühjaks;
2. rikkus õigusnormi, kui ta tõlgendas sõna „märkimisväärne” algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c väljendis „riigi märkimisvää[rn]e [...] sekkumi[ne]” nii, et see viitab riigi sekkumise aluseks olnud kaalutlustele või põhjustele, st sellele, kas see põhines pelgalt äriistel kaalutlustel või sellele riigile omastel kaalutlustel, samas kui selline tõlgendus ei põhine mingil viisil selle sätte sõnastusel;
3. rikkus õigusnormi, kui ta tegelikult kehtestas vastupidise tõendamiskoormise, nõudes komisjonilt riigi kontrolli all olevale ettevõtjale turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja seisundi andmisest keeldumisel selle tõendamist, ettevõtja otsuseid artikli 2 lõike 7 punkti c tähenduses mõju tasid riigile omased kaalutlused, mitte pelgalt äriised kaalutlused;
4. rikkus õigusnormi, kui ta asus seisukohale, et nõukogu tegi ilmse vea, kui ta tõdes, et riigil oli märkimisväärne kontroll

Eelotsusetaotlus, mille esitas Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Austria) 24. augustil 2009. — Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH

(Kohtuasi C-338/09)

(2009/C 282/42)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH

Vastustaja: Magistrat der Stadt Wien

Eelotsuse küsimused

1. Kas asutamise- ja teenuste osutamise vabadusega EÜ asutamislepingu artikli 49 ja sellele järgnevate artiklite tähenduses ning ühenduse konkurentsioigusega EÜ asutamislepingu artikli 81 ja sellele järgnevate artiklite tähenduses on kooskõlas, et siseriiklik õigusnorm kehtestab liiniveo käitamise loa andmiseks, seega avaliku, laialdast kasutust leidva, vastavalt soiduplaanile korrapäraselt kindlaksmaaratud peatuslabiva liiklusvahendi käitamise loa andmiseks tingimuse,

- a) et taotlust esitava Euroopa Liidu ettevõtja asukoht või tegevuskoht peab juba enne liiniveo alustamist ning eelkõige kontsessiooni andmise ajaks olema luba andva asutuse asukohariigis,
- b) et taotlust esitava Euroopa Liidu ettevõtja asukoht või tegevuskoht peab hiljemalt alates liiniveo alustamisest olema luba andva asutuse asukohariigis?
2. Kas asutamisevabadusega EÜ asutamislepingu artikli 49 ja sellele järgnevate artiklite tähenduses ning ühenduse konkurentsioigusega EÜ asutamislepingu artikli 81 ja sellele järgnevate artiklite tähenduses on kooskõlas, et siseriiklik õigusnorm kehtestab liiniveo käitamise loa andmiseks, seega avaliku, laialdast kasutust leidva, vastavalt sõiduplaanile korrapäraselt kindlaksmääratud peatusi läbiva liiklusvahendi käitamise loa andmiseks tingimuse, et loa andmisest tuleb keelduda juhul, kui taotletava liiniveo alustamise korral väheneb osaliselt või täielikult samal marsruudil sõitva konkureeriva ettevõtja liiniveost saadav tulu sellisel määral, et nimetatud konkureerival ettevõtjal pole liiniveo jätkamine kõnealusel marsruudil turumajanduslikust aspektist enam kasumlik?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik) 24. augustil 2009 — Skoma-Lux s. r. o. versus Celní ředitelství Olomouc

(Kohtuasi C-339/09)

(2009/C 282/43)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší správní soud

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Skoma-Lux s. r. o.

Vastustaja: Celní ředitelství Olomouc

Eelotsuse küsimus

Kas 0,75-liitrites pudelites sisalduv kaup, mis on märgistatud kui „punane liköörvein Kagor VK” ja mille alkoholisisaldus on 15,8–16,1 % mahust ning millele on tootmisel lisatud peedisuhkrut ja maisipiiritust — mis ei ole saadud värsketest viinamarjadest —, tuleb klassifitseerida tollitariifistiku kombineeritud nomenklatuuri rubriiki 2204 või 2206?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Gerechtshof 's-Gravenhage (Madalmaad) 28. augustil 2009 — Staat der Nederlanden versus Denkavit Nederland BV jt

(Kohtuasi C-346/09)

(2009/C 282/44)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Gerechtshof 's-Gravenhage

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Staat der Nederlanden

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Denkavit Nederland BV, Cehave Landbouwbelaang Voeder BV, Arie Blok BV, Internationale Handelsmaatschappij „Demeter” BV

Eelotsuse küsimus

Kas ühenduse õigust, eelkõige direktiivi 90/425/EMÜ⁽¹⁾, otsust 94/381/EÜ⁽²⁾ ja otsust 2000/766/EÜ⁽³⁾ tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline siseriiklik keeld nagu ajutise korra artikkel 2, mis keelab BSE leviku tõkestamiseks põllumajandusloomade söödaks mõeldud töödeldud loomsete valkude tootmise ja müügi, kui selline siseriiklik keeld

— jõustus juba 15. detsembril 2000 (seega varem kui otsus 2000/766/EÜ) ja

— kehtis ajutiselt (kuni otsuse [2001/9/EÜ]⁽⁴⁾ vastuvõtmiseni 29. detsembril 2000) ka kalajahule ja kaltsiumdivesinikfosfaadile?

⁽¹⁾ Nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiiv 90/425/EMÜ, milles käsitletakse ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes seoses siseturu väljakujundamisega kohaldatavaid veterinaar- ja zootehnilisi kontrolle (EÜT 1990, L 224, lk 29; ELT eriväljaanne 03/10, lk 138).

⁽²⁾ Komisjoni 27. juuni 1994. aasta otsus 94/381/EÜ, mis käsitleb teatavaid veiste spongioosse entsefalopaatia vastaseid kaitsemeetmeid ja imetajatelt pärineva söödaalgu kasutamist (EÜT 1994, L 172, lk 23).

⁽³⁾ Nõukogu 4. detsembri 2000. aasta otsus 2000/766/EÜ, mis käsitleb teatavaid transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate vastaseid kaitsemeetmeid ja loomse söödaalgu kasutamist (EÜT 2000, L 306, lk 32).

⁽⁴⁾ Komisjoni 29. detsembri 2000. aasta otsus 2001/9/EÜ kontrollimeetmete kohta nõukogu otsuse 2000/766/EÜ, mis käsitleb teatavaid transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate vastaseid kaitsemeetmeid ja loomse söödaalgu kasutamist, rakendamiseks (EÜT 2001, L 2, lk 32).